

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/567/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714206439
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714206439.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Danice Kočičkovej a JUDr. Amy Odalošovej v právnej veci navrhovateľa: R. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XX, zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice proti odporcovi: POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35807598, o zaplatenie 1 015,53 € s prísl., na odvolanie navrhovateľa zo dňa takto proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č k. 8C/79/2014-83 zo dňa 24. 02. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd návrh zamietol a zároveň rozhodol, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Navrhovateľ sa svojím návrhom došlým Okresnému súdu vo Zvolene domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy vo výške 1 015,53 EUR spolu aj s 8,25% úrokom z omeškania a trov konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že zmluvou o úvere č. 6770208 uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom dňa 10. 03. 2009 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov zo strany odporcu navrhovateľovi. Navrhovateľ odporcovi celkove zaplatil na jeho účet sumu 1.815,53 EUR t. z., že o sumu 1.015,53 EUR viac ako mu bol poskytnutý úver. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka je právny úkon neplatný, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu s tým, že podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch podľa § 4 ods. 2 písm. k) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platný ku dňu podpisu zmluvy... .

Podľa ods. 3 tohto paragrafu pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý úver, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l) poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odporca uviedol navrhovateľa do omylu a nakoľko uvedená zmluva o poskytnutí úveru neobsahovala náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. k) je povinný vrátiť tie peniaze, ktoré boli odporcovi zaplatené zo strany navrhovateľa nad sumu poskytnutej pôžičky, čiže nad sumu 800,- EUR. Na základe týchto skutočností žiadajú, aby súd rozhodol tak ako je vyššie uvedené.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

Na základe zmluvy o úvere uzatvorenej medzi navrhovateľom ako úverovým dlžníkom a odporcom dňa 10. 03. 2009 bolo zistené, že odporca poskytol navrhovateľovi úver v celkovej sume 800,- EUR. Odporca mal uvedený úver zaplatiť v 12 mesačných splátkach po 131,- EUR a to počnúc dňom 17. 04. 2009.

Súd z listiny nazvanej splátky a pokuty odporcu zistil, že tento mal poslednú splátku zaplatiť a zaplatil dňa 10. 09. 2010.

Súd z písomného vyjadrenia odporcu doručeného súdu dňa 22. 09. 2014 okrem iných skutočností zistil, že tento namieta pohľadávku navrhovateľa ako premlčanú, pretože podľa neho požadovaný nárok žalobcu sa stal premlčaný v subjektívnej aj v objektívnej premlčacej dobe a to 01. 03. 2013. Keďže sa žalobca obrátil so žalobou o zaplatenie na súd dňa 05. 05. 2014 uvedený nárok je premlčaný a žiadajú návrh zamietnuť. Súd poukazuje na to, že okrem iných skutočností sa tu vyjadruje aj k bezdôvodnému obohateniu a iným veciam, avšak vzhľadom k tomu, že súd návrh zamietol z dôvodu premlčania, bližšie sa k tomuto vyjadrovať nebude.

Súd z vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľa na pojednávaní konanom dňa 24. 02. 0045 zistil, že títo sa pridriavajú svojich vyjadrení, zároveň poukazujú na to, že podľa nich tu ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie a preto sa má na toto vzťahovať premlčacia doba v dĺžke 10 rokov a pohľadávka navrhovateľa teda nie je premlčaná. Na základe tohto žiadajú, aby súd návrhu vyhovel a zaviazal odporcu na zaplatenie tejto sumy.

Podľa § 101 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len Občiansky zákonník) pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný a preto tento návrh v celom rozsahu zamietol. Predovšetkým súd poukazuje na tú skutočnosť, že čo sa týka samotnej podstaty vydania bezdôvodného obohatenia s poukázaním na vyššie uvedené zákonné ustanovenia, v prípade, ak by nešlo o premlčanie pohľadávky a keby toto premlčanie nebolo zo strany odporcu namietané, súd by vymáhanú sumu navrhovateľovi priznal. Súd mal teda z dokazovania preukázané to, že zo strany odporcu bol navrhovateľovi poskytnutý úver, ktorý v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže v tejto zmluve o spotrebiteľskom úvere absentovali náležitosti, by sa mal považovať za bezúročný a bez poplatkov a preto tú sumu, ktorú navrhovateľ navyše zaplatil odporcovi bol by povinný mu vydať. Vzhľadom však na inštitút premlčania, ktorý má charakter ten, že premlčaním sa rozumie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého sa musí uplatniť nárok na súde, tento nárok zaniká, ak je vznesená námietka premlčania a súd má za to, že nárok navrhovateľa nie je možné priznať, keďže odporca namietol premlčanie tohto nároku. V prípadoch, keď sa namietne premlčanie, súd neskúma samotnú existenciu subjektívneho práva navrhovateľa a v tomto prípade sa uprednostňuje hľadisko procesnej ekonómie a nevykonáva sa ďalšie dokazovanie. Čo sa týka samotného plynutia premlčacej doby v zmysle § 107 ods. 1 a 2 právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky, od kedy sa oprávnený dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil najneskôr v zmysle odstavca 2 tohto zákonného ustanovenia za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Čo sa týka samotného odstavca 1 tohto zákonného ustanovenia, súd tu chce poukázať na tú skutočnosť, že plynutie subjektívnej premlčacej doby musí uplynúť v rámci objektívnej premlčacej doby, na ktorú poukazuje odst. 2 predmetného zákonného ustanovenia. Na základe tohto, keďže podľa súdu uplynula objektívna trojročná premlčacia lehota, súd na subjektívnu premlčaciu lehotu neprihliadal, t. j. kedy sa navrhovateľ dozvedel o tom, kto sa na jeho úkor obohatil a že došlo k bezdôvodnému obohateniu. Objektívna premlčacia lehota začína vždy plynúť od vzniku, kedy došlo k samotnému bezdôvodnému obohateniu a súd tu poukazuje na tú skutočnosť, že k samotnému obohateniu došlo zaplatením poslednej splátky navrhovateľom t. j. dňa 10. 09. 2010. Od tohto dátumu začala plynúť objektívna trojročná lehota s tým, že táto uplynula dňa 10. 09. 2013. Na základe tejto skutočnosti, keďže navrhovateľ podal návrh súdu dňa 05. 05. 2014 t. j. po uplynutí trojročnej objektívnej lehoty, súd návrh zamietal.

Čo sa týka poukazovania na tú skutočnosť, že podľa právneho zástupcu navrhovateľa ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, ktoré by sa malo posudzovať v desaťročnej premlčacej lehote, súd nemal zo strany navrhovateľa preukázané žiadne skutočnosti o úmysle odporcu sa bezdôvodne obohatiť na úkor navrhovateľa. Súd predovšetkým poukazuje na to, že tak ako to vyjadril aj právny zástupca navrhovateľa vo svojom vyjadrení k námietke premlčania, odporca podnikal v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov dlhú dobu a už zo samotnej podstaty tohto podnikania len vyplýva to, že on chcel poskytnúť peniaze s tým, aby sa tieto peniaze mu nejakým spôsobom aj zo ziskom, ktorý k tomu

patri, vrátili. Uvedený zisk teda predstavovali poplatky ako aj úroky za poskytnutý úver. Z tohto dôvodu sa on v žiadnom prípade nemohol chcieť bezdôvodne obohatiť, pretože dôvodom jeho podnikateľskej činnosti bolo poskytovanie úverov a zo samotnej definície, či už ekonomickej alebo právnej v zmysle § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere veriteľ na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky a tento sa ich zaväzuje vrátiť a zaplatiť úroky. Preto nebolo úmyslom odporcu, ako poskytovateľa úveru, sa bezdôvodne obohatiť, ale dôvodom na obohatenie a poskytnutie úveru je to, že on samozrejme tieto finančné prostriedky poskytuje za úroky, teda za účelom dosiahnutia zisku.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd o trovách konania rozhodol tak, že odporcovi, ktorý bol v celom rozsahu úspešný nepriznal náhradu trov potrebných na účelné bránenie a uplatňovanie práva, nakoľko mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli, hoci by na ich zaplatenie mal nárok“.

Proti rozsudku odvolanie podal navrhovateľ. Z odvolania vyplýva, že toto podáva s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. a) OSP, § 205 ods. 2 písm. d) OSP a § 205 ods. 2 písm. f) OSP. Zdôrazňuje, že odporca konal pri uzatváraní zmluvy úmyselne. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5C/82/214, rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 20. 02. 2003 sp. zn. 33Odo/938/2002, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/648/2013, rozhodnutie Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 6C/54/2014, rozhodnutie Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 27. 01. 2015 v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/206/2013, rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C/481/2013-54 zo dňa 01. 04. 2014.

Odvolateľ dôvodil, že z vyššie uvedeného je zřejmé, že konanie odporcu bolo úmyselné, nakoľko aj napriek zákonne vymedzeným povinnostiam uvádzať v zmluve taxatívne vymedzené náležitosti zákonom č. 258/2001 Z. z. odporca tieto v zmluve neuvádzal.

Navrhovateľ preto žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. c) OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Na zdôraznenie správnosti dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a k tvrdeniam navrhovateľa v odvolaní krajský súd dodáva.

Vo všeobecnosti právne argumenty navrhovateľa uvádzané v priebehu konania aj v odvolaní možno akceptovať, avšak k ich použitiu možno pristúpiť iba za podmienky splnenia skutkových dôvodov. Tvrdenie navrhovateľa o tom, že odporca získal na jeho úkor bezdôvodné obohatenie, zistil až pri prvej porade s advokátom nie je presvedčivé. Navrhovateľ očividne iný dôvod na poradu s advokátom nemal, než ten, pre ktorý podával žalobu.

Argumentácia, že v spornom prípade ide o 10 ročnú objektívnu premlčaciu lehotu, pretože k bezdôvodnému obohateniu došlo úmyselne, neobsahuje skutkové preukázanie opodstatnenosti tohto tvrdenia. Úmyselné konanie odporcu musí byť preukázané dňom uzavretia zmluvy o úvere medzi navrhovateľom a odporcom. Teda ako je označené v žalobe 10. 03. 2009.

Úmysel je jednou z foriem zavinenia, ktorý definuje Trestný zákon. Definíciu Trestného zákona vrátane jej výkladu preberá aj občianske právo hmotné, najmä pre otázky náhrady škody ako aj bezdôvodného obohatenia. Podľa Trestného zákona, trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel a) chcel spôsobom uvedeným v zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, alebo b) vedel, že svojím konaním môže takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ich spôsobí, bol s týmto uzročený. Úmysel sa teda vzťahuje k porušeniu alebo ohrozeniu záujmu chráneného zákonom. Musí sa zároveň

vzťahovať aj na „spôsob uvedený v zákone“. V tomto zmysle ide o všetky skutočnosti, ktoré možno podriaďiť pod formálne znaky konkrétneho konania (t. j. konanie, použité prostriedky, predmet útoku a spôsobený účinok atď.). Teória nazýva tieto znaky deskriptívne (popisné) a normatívne (vyjadrujúce právny pojem). Obe podstatné zložky úmyslu - zložka poznania a zložka vôle - nemusia vždy presne odrážať skutočnosti predpokladané ustanoveniami zákona. Je však treba, aby úmysel existoval v čase urobenia úkonu.

Trestný zákon rozlišuje zavinenie vo forme úmyslu v dvoch rovinách: a) úmysel priamy (dolus directus), b) úmysel nepriamy (dolus eventualis). Pre obidva je spoločné, že intelektuálna zložka zahŕňa predstavu rozhodujúcich skutočností aspoň ako možných. U oboch foriem je daná i vôľová zložka, hoci v rôznej miere, lebo práve v odstupňovaní vôľovej zložky je rozdiel medzi obomi rovinami úmyslu.

Trestný zákon bez ohľadu na to, či spáchanie trestného činu bolo priamym cieľom páchatel'a, alebo iba prostriedkom na dosiahnutie iného cieľa (slovom „chcel“ je vyjadrená tak vôľová zložka ako aj vedomostná zložka). To absolútne platí aj pre civilné hmotné právo!

Pri nepriamom úmysle páchatel' vedel, že svojím konaním môže spôsobiť porušenie alebo obmedzenie záujmu chráneného Trestným zákonom a pre prípad, že ho spôsobí, bol s týmto uzročený („uzrozenie“ je aktívny vôľový vzťah k spôsobeniu následku; páchatel' neráta so žiadnou konkrétnou okolnosťou - vlastnou alebo niekoho iného, ktorá by mohla zabrániť následku, ktorý si predstavoval ako možný).

Pokiaľ ide o ľahostajný vzťah páchatel'a k následku, v právnej literatúre prevláda názor, že skutočný vzťah ľahostajnosti k následku nestačí na naplnenie vôľovej zložky nepriameho úmyslu.

Z tohto hľadiska treba posúdiť úmysel odporcu v čase uzavretia zmluvy o úvere č. 6770208 s navrhovateľom.

Odporca v priebehu konania tvrdil, že predmetnú zmluvu o úvere nepovažoval za zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Navrhovateľ totiž podľa jeho vlastných tvrdení a zmluvných vyhlásení z vlastnej vôle vstúpil do zmluvných vzťahov za účelom poskytnutia peňažných prostriedkov na výkon zamestnania.

V zmluve o úvere vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru žalobca vyhlásil, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom zmluvy (vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru) a že nemá k nej žiadne výhrady a zaväzuje sa ju dodržiavať. Navrhovateľ tiež prehlásil, že informácie, ktoré poskytol odporcovi pred uzavretím zmluvy sú pravdivé. Dôležité pre posúdenie bolo teda na aký účel bol úver poskytnutý a nie na aký účel dlžník poskytnuté peňažné prostriedky v skutočnosti použil. Odporca pri poskytovaní úveru a peňažných prostriedkov vychádzal čo do účelu z vyhlásenia navrhovateľa.

Navrhovateľ teda v priebehu konania opomenul (a neurobil to ani v podanom odvolaní) preukázať základnú skutkovú okolnosť, že úver v čase poskytnutia odporcom navrhovateľovi musel byť, vzhľadom ku všetkým okolnostiam, považovaný za úver spotrebiteľský.

Nakoľko navrhovateľ nepreukázal, že odporca v čase uzatvárania zmluvy musel vedieť, že ide o spotrebiteľský úver a teda, že na jeho strane existoval minimálne eventuálny úmysel na bezdôvodnom obohatení.

Odvolací súd ešte poznamenáva, že rozsiahla argumentácia o tom kde aký súd rozhodol, že pri spotrebiteľských zmluvách, keď veriteľ nepostupuje v zmysle zákona, ide vždy o úmyselné konanie, je použiteľný len v prípade, ak v skutočnosti ide o spotrebiteľský úver.

V konkrétnom spornom prípade opomenul navrhovateľ argumentovať, že v roku 2009, teda dňa 10. 03. 2009 zmluva uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom bola zmluvou spotrebiteľskou a za takúto, s ohľadom na všetky existujúce okolnosti (platné právo alebo prevládajúca prax súdov) musela byť automaticky považovaná. V takom prípade bol odporca povinný pri uzatváraní zmluvy akceptovať platné právo. Neakceptácia platného práva svedčí o úmysle.

Pri posúdení, či ide o úmyselné konanie alebo nie, nemožno vychádzať zo súčasného stavu, ale zo stavu v čase uzatvárania úverovej zmluvy.

V odvolacom konaní odporcovi, ktorý bol úspešný, nevznikli trovy, preto krajský súd o nich nerozhodoval, keďže na ich náhradu nebol vznesený nárok.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.